ibi cum nauacula fiat ꝓfunda inciſio vt qd̄ per em/
plaſtrū extrahit locum reſpirationis inueniat ⁊ eſt.
℞.granoꝝ q̄ inuenimus infructu palme q̄ dr̄ auri
culi.i.laurus baurach rubei ſalis ar.ariſtolo. cretice
.i.rotūde:radicū cucumeris aſinini gumi albotim.
i.terbētine.an̄.aur̄.xx.piperis macropiperis:armo/
niaci:amomi:xilobalſami.an̄.aur̄.x.thuris maſculi:
mirrhe:reſine ſicce:ariſtolo.lon.oiuꝫ.an̄.aur̄.x.lactꝫ
arboris mori.an̄.aur̄.x.cere aur̄.xxx.adipis capre.
aur̄.iij.fecis olei de lilio q̄ʒtū ſufficit ad ꝯficiēdū me
dicinā terant ſicce ⁊ cribellent ⁊ fricent vnctis ma
nibus fricatis cū fece olei de lilio.ita vt ꝙ permix/
ta fuerint oīa bn̄ reponant ⁊ ꝯſeruent.qdaꝫ aūt ad/
dunt in fracturis mirabilibꝰ cranei ⁊ oibus ēt ope/
rationibus eius galbani oſſis cruris ⁊ brachij hois
mortui.an̄.aur̄.x.ſcabioſe aur̄.xiij.eſt em̄ mirabile
ſuggit em̄ hoc empl̄m ex oi loco vbi neceſſariuꝫ eſt
⁊ frāgit qd̄ neceſſariū eſt egredi ⁊ extrahit oſſa cor/
rupta:⁊ fruſtulas:⁊ ſpinas: ⁊ tela imiſſa molificati/
uis p̄miſſis ⁊ ꝯfert ad tortionē mēbri ſuper mēbruꝫ
⁊ ſigillatiōeꝫ vulneꝝ.ſeruet ergo iter p̄cipua. ¶ Di
cemus aūt de reſtrictione ſanguis vulneꝝ ex capite
infra vbi de hoc in oi vulnere fiet ſermo. ¶ Si aūt
ꝯtingat ſolā cutim a craneo ſeparari tollat ſuccꝰ fo/
lioꝝ oliue ſilueſtris:⁊ cū melle tēperet ⁊ applicet.

De cruris ⁊ brachij hois mortui.

¶ Tractatus ſcd̄s tertij ſermonis. De omni ſoluta
cōtinuitate cōtinet tria capitula.

¶ Capl̄m.i. De vulnere ⁊ ſoluta ꝯtinuitate in car
ne:ſiue ſit intus:ſiue extra.

CIrca cōſolidationē vulneꝝ ⁊ maxime
carnoſoꝝ mirabilia ſcripſerūt an
tiq. ¶ Et dixerunt ꝙ oia vulnera ꝯſolidat
puluis folioꝝ glādis ſiccoꝝ tritoꝝ optime ⁊ cribel/

Pul. fol. glādis.

latoꝝ quãdo ſubtiliſſimus factus ſuperponiꝭ vul/
neri. Et Sera. dixit ſe hoc magnũ vulnus factũ cũ
enſe ſanaſſe. Et ego quidem expertus ſuꝫ in paruis
vulneribus ⁊ ſtatim ſanaui. ¶ Omnia aũt vulnera
q̃ vix cicatriçanꝭ terra ſigillata reſoluta ad cõſolida
tionẽ eſt vltima. ¶ Cinis etiã cartaꝝ ꝺ papiro vul
neribus ſuperpoſitus illa ꝯſolidat. ¶ Ad eadẽ autẽ
folia cẽtinodie. i. corriçole ꝓſunt. ¶ Dicunt aũt ꝙ
ad eadẽ flos taſſi barbaſſi ſuperpoſitus eſt ſingulare
ꝓ̃ſidiũ. ¶ Uulneribus aũt malitioſis radix dragon
tee eſt optimũ remediũ. nã mũdificat ea ⁊ purgat ea
fortiter. Preter vulnera aũt magna vbi multũ exic
care opꝫ ⁊ maxime in capitibus muſculoꝝ q̃raꝭ ex
ꝓ̃cedẽti capl'o de vnguẽto facto ex lolio aceto ⁊ mel
le. ¶ Et dixerunt de radice ſpine egiptiace ⁊ eſt ſu
chaa ꝙ ipſa ⁊ ꝓprie ſemẽ eiꝰ ſunt vehemẽtis ꝯſolida
tiõis vulneꝝ. ¶ Et Gal. dixit ꝙ ſilr̃ edera viridis
cocta cũ vino ⁊ ſupemplr̃ata ꝯſolidat: incarnat: ac ẽt
ꝯſolidat ꝯſolidatione bona: imo ⁊ ẽt vuluã inciſaꝫ.
¶ Lapis etiã frigius in hoc ꝓprietatẽ hꝫ. ¶ Et di
cit Gal. ꝙ etiã caules ꝯſolidant plagas. ¶ Et dixit
Hy. ꝙ vulnera paſcẽtia hũida ſanat ſaluberrime la/
pis frigius ⁊ pꝛ̃ hoc itelligit de ſtercore al's flore eiꝰ
mixto cũ vino. Uulnera ãt magne plage ꝯſolidat ⁊
ꝯ̃pari nõ ſinit caro ſola limaciaꝝ trita. Et Gal. dixit
cũ corticibꝰ ſuiſ ⁊ mixta cũ pulueꝛ molẽdini aut oli
bano aut thure aut myrrha aut glutine añ. cõgluti
nat. n. ꝯglutinatiõe forti ⁊ maxie i corpibꝰ duris. Et
di. Gal. ꝙ ſi eſſet vulnꝰ qꝺ fit i neruis ẽt ſi cũ ꝯtuſio
ne ſit ſanaꝭ inde. ¶ Dicunt aũt ꝙ putrida vulnera
ſanat caſeus recens impoſitus qñ ſibi ſupponunꝭ fo
lia lapatiȷ vel vitis vel lactuce vel planta. vel blitis.
Et Gal. dixit in q̃rto ꝙ ipoſuit dicto modo in vul/
nere mediocris q̃ꝫtitatis recens ipm prius ⁊ ſuper/
ponens folia dicta ⁊ clauſit vulnus ſimplex quideꝫ.

Terra ſigilla.
Cinis charta rum.
Centinodia.
Flos taſſi bar baſſi.
Radix dra/ gontee.
Suchaa.
Edera.
Lapis frigiꝰ
Caules.
Caro limacia rum.
Caſeꝰ recẽs.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0209-4
DFG

Ad vulnera corroſiua. ¶ Corroſiua aũt vulnera flos ⁊ ſemen origani ſilue
ſtris mixta cũ melle curãt. ¶ Ad pfunda ẽt vulne-
Origanum. ra corroſiua incarnãtia dixerũt ꝙ radix cẽtauree re
Radix cẽtaurec. cens ipoſita ⁊ trita cũ vnguẽtis incarnatiuis eſt ma
gni iuuamẽti valde: ⁊ hoc Gal. ꝯſenſit. Et ſilr radix
cẽtauree maioris ipoſita recẽs ꝯſolidat ꝗ ſi recẽs nõ
hꝫ prius ifundaṫ. ¶ Qḋ aũt incarnat incarnatione
Pix ſicca. forti eſt pix ſicca vulnerib⁹ ipoſita. ¶ Grana ẽt cuꝫ
Grana. qua tigiṫ trita cũ aceto ⁊ ſuppoſita ꝯſolidat. ¶ Qḋ
aũt recẽtia vulnera etiã cũ ſanguine ſuo ꝯſolidat eſt
Virga paſtoris. virga paſtoris applicata ipſis. ¶ Cõglutinant aũt
ea approprietate ꝗ eſt in eis folia ⁊ flores ſalicis ſup-
Salix. poſita. ¶ Silr aũt ⁊ eadẽ folia caude eqne cõgluti-
Cauda eqna nant fortiter: ita ꝙ ẽt ꝺm Gal. neruos inciſos ꝯglu-
tinãt. ¶ Replet aũt vlnera carne ⁊ valde cõſolidat
Olibanum. recẽtia vulnera olibanũ ipoſitũ. ¶ Et idẽ facit her
Cãepitheos ba camepitheos recens ipoſita. ¶ Et ſilr folia pini
Folia pini. pulueriçata vulnerib⁹. ¶ Uulnera ãt extremitatũ
Tella aranea tella aranea ꝯſolidat ⁊ apoſtemari nõ ſinit. ¶ Uul-
Radix ciclaminis. nera aũt anteq̃ꝫ antiquenṫ radix ciclaminis ſola ipo
ſita vel cũ aceto ⁊ melle ſanat. ¶ Cicatriçat aũt vul
Es vſtum. nera i corporib⁹ duris es vſtũ nõ lotũ ⁊ in hoc eſt ꝺꝫ
Gal. optima medicina. Si vero corpora ſint molia
lotũ imponaṫ. ¶ Et dixit Gal. ꝙ ſcordeon ⁊ ẽ aleũ
Aleũ agreſte agreſte qñ eſt viride ꝯſolidat vulnera magna impo-
ſitũ eis. Siccũ vero ſcordeon male morigerata vul-
nera ad cicatricẽ pducit vl̕ ad cicatriçationẽ. ¶ Et
Rutha. dixit etiã ꝙ rutha ꝯſolidat vulnera ẽt ſi ſint in capi
tibus muſculoꝝ. ¶ Cõſolidãt aũt ꝺm Gal. magna
Folia cipreſſi vulnera in corporib⁹ duris folia ciprſſi ⁊ gramina ⁊
bace eius iuuenes ⁊ molles etiã poſita. ¶ Eaſdem
aũt magnas plagas poliũ viride exñs ipoſitũ ⁊ ma-
Polium. xime fruſtruoſa eius ſpẽs. ¶ Et dixit recẽtia vulne
Folia vlmi. ra cõſolidant folia vlmi ſuppoſita ⁊ cortex etiã eius
exiccatus ⁊ nõ innouatus multotiẽs. ¶ Iteꝝ dixit
magnas

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0210-5
DFG

magnas plagas cõſolidat etiã ſi ſint in neruis radix
neuras quã qdã polimũ al' polimi nõ ⁊ eſt paritaria
vocãt. ¶ Et dixit Meſ. de hireos ſic eſt medicina Hireos.
magna vulnerũ antiquorũ ⁊ putridorũ mũdificãs ea
⁊ generans in eis carnẽ laudabilẽ: imo etiã oſſa nu/
da veſtiens carne ⁊ in hoc oẽs ꝯcordãt. ¶ Et dixit
etiaꝫ ꝙ ſarcocolla q̃ eſt medicina ſublimis vulnerũ Sarcocolla.
recẽtiũ ⁊ antiquorũ ⁊ putridorũ ⁊ mũdificat ea ⁊ ge
nerat carnẽ in eis ⁊ cõſolidat ⁊ hec eſt ꝓprie virtus
ei⁹. Et hec ⁊ multa ꝑdicta lꝫ dictũ nõ ſit: experti ſu
mus in vulnerib⁹ putridis ꝯcauis q̃ etiã multa in/
carnatione indigẽt empl'm factũ ex farina lentiũ cũ
melle: nã ſine mordicaiõe lauat ſaniẽ. ¶ Et etiã ſci/
mus ꝙ ſi tollant folia cuſſus ⁊ eſt volubilis maior ⁊ Volubil' ma
coquant in vino ⁊ ſuperponãtur vulneribus: cõſo/ ior.
lidat vlcera magna. ¶ Unguentũ ex ſecretis Gal. Unguentum.
qđ valet in omni vulnere ⁊ experti ſumus. ℞. olei Gale.
aceti vini añ. lib. iiij. merdaſengi ⁊ eſt pul. de plũbo
vſto lib. ij. ſ. calcecumenon ⁊ eſt es vſtuꝫ. ʒ. xx. zimar
⁊ eſt viride eris. ʒ. xvj. al'. ʒ. j. ſ. colcotar ⁊ eſt attramẽ
tuꝫ: calcãti ⁊ eſt vitriolũ corticũ oiuꝫ añ. ʒ. xvj. al'. ʒ.
j. ſ. decoquant oleũ ⁊ acetuꝫ ⁊ remoueant ab igne ⁊
ꝓhijciant inter oẽs medicine deinde reducant oia
donec inſpiſſent ⁊ rubeãt deĩde vtatur in oĩb⁹ vul/
nerib⁹ ⁊ apatib⁹. ¶ Si ꝟo ruptura eſſet intrinſeca
tollant robilie ⁊ decoquãt in vino decoctiõis croci Robilie.
⁊ ex eis fiat emplꝫ ſup locũ ropture ⁊ vl'r in mẽbris
ꝯtuſis ⁊ ꝯfractis robilie empl'ate appropꝛietate tol/
lũt dolorẽ. ¶ Unguẽtũ qđ a magiſtro quodã peri/
to habuimus cũ quo ſanabat omne vulnus ⁊ ſi vul
nus erat nimis magnũ ſuebat illud primo deĩde de
hoc vnguento ſup vuln⁹ ponebat: nõ prima die ſed Unguentum
ꝯſeq̃nter. ℞. gũme lini alexãdrini. ℥. iij. reſine albe/
cij añ. olei ſiſamini. ℥. j. ſ. cere albe q. ſ. fiat vnguẽtũ
ſemꝑ tñ die prima ⁊ ſeq̃nti vtebar inũctiõe facta ex

litargirio auri oleo roſ.ꝛ aceto. Ita tñ ꝙ inunctione acetũ ſuperet terens litargiriũ primo in mortario ꝛ ex alijs nũc de vno nũc de alio addebat vſq3 ad pfectaꝫ cõpoſitionẽ ꝛ cũ hoc ꝓhibebat fluxũ materieꝝ ad vulnera ꝛ apoſtationem membroꝝ vlneratoꝝ.

¶ Cap. 2. De attritiõe lacertoꝝ ꝛ neruoꝝ.

Multa ſunt dicta in caplo vlt' de dolore iuncturaꝝ ꝛ mẽbroꝝ neruoſoꝝ q̃ ſi ad hunc locum reducant vtilia apparebunt. Dicemus ergo q̃ huic cap. ſunt ꝓpria. ¶ Et ad oẽs quidẽ attritiões

Betonica.

dixerunt cõferre betonicã qñ ex folijs eius ſumit ℥. j. cũ hidromelle. ¶ Dixerũt quoq3 ad oẽs attritiones neruoꝝ ꝛ lacertoꝝ q̃ fiunt ſiue in medio eoꝝ ſi-

Sempuiua.

ue in capitibus: cõfert decoctio ſemperuiue ꝛ ꝙ at-

Galbanum.

tritiones recentes ꝯſolidat. ¶ Ex galbano aũt ſi bibat quãtum granũ fabe cũ aqua vel vino aut melicrato ꝯfert attritionibus lacertoꝝ. ¶ Emplm etiã factũ ex radice roſmarini trita cuꝫ farina lolij ꝛ aceto multũ cõfert. ¶ Si aũt attritio ſit in capitibus muſculoꝝ ꝛ neruis ariſtolo. ro. cũ aqua bibita plus omni medicina cõfert. ¶ Si aũt in ſolis neruis attritio fiat emplm de limatijs ſm ꝙ ſupra dictuꝫ eſt in p̃cedenti cap. ¶ Qd etiã ad oẽs attritiones ꝛ cõ

Succus gentiane.

torſiones neruoꝝ ꝯfert eſt ſuccus gentiane qñ ex eo bibit ℥. j. cũ aq̃. ¶ Ad oẽs aũt lacertoꝝ attritiones:

Oppoponacum.

ꝯfert oppoponacũ bibitũ cũ aqua alkitrã. i. vermiũ

Aſſa.

terreſtriũ ꝛ vino. ¶ Idẽ aũt ꝛ in eodẽ caſu aſſa bibita cũ vino granatoꝝ: ſ3 cũ aſſumit inuoluat in cera ꝛ deglutiat.

Camedreos

¶ Camedreos etiã recens bibitum aut eius decoctio cõfert attritioni cuiuſlibet lacer-

Calamentũ.

toꝝ. ¶ Idem aũt ꝛ in eodẽ caſu facit decoctio calamenti ſi ex ea bibat. ¶ Dictũ eſt etiã ſupra ꝙ ad oĩa

Robile.

mẽbra fracta ꝯtuſa robilie fracte emplate approprietate tollunt doloreꝫ ꝛ ꝙ emplm factũ ex eis ꝛ vino decoctiõis croci ſanat in intrinſecã carnis rupturã.

¶ Ad oēs aūt ↄtuſiones lacertoꝝ extenſiones ⁊ do loꝛē ↄfert oleū de reubarbaro inunctū ⁊ etiā reubar baꝝ bibitū cū vino odoꝛifero permixto vſqꝫ ad.ʒ.ij. ¶ Cōfert aūt ⁊ ↄtuſionibus empl'm factū ex radice enule cū folijs eius. ¶ Si aūt ↄtuſiones ſint in me dio lacertoꝝ fiat emplaſtrū ex radice altee ⁊ cōfert. ¶ Epithimenꝭ aūt eodē medicamie attritiōes cuꝫ decoctiōe caude eqne aut empl'enꝭ cū illa. Et dicūt qdā prudētes ꝙ eſt camepitheos ⁊ nos qdē multa expti ſumꝰ. ¶ Et qđ foꝛtiter ↄfert attritiōi neruoꝝ eſt ſal qñ cū ſulfure ⁊ melle miſceꝭ ⁊ ſuperponitur.

Oleū de reubarbaro.

Radix enule

Radix altee

Cauda eqna

¶ Cap.3. De ſolutione cōtinuitatis neruoꝝ ⁊ coꝛdaꝝ ⁊ eoꝝ paſſionibus.

Quecunqꝫ dicunꝭ de neruoꝝ inciſione eadē de coꝛdaꝝ intelligātur. Ad neruos ergo inciſos lūbrici inuēti in terra cū ſodiꝭ ⁊ ſuperpoſiti cōferūt iuuamēto manifeſto ⁊ ſubito. Et Gal. dixit mirabiliter ↄferūt: nā ↄglutinant eos teranꝭ aūt foꝛtiter ⁊ nō diſſoluaꝭ vnlnus niſi poſt tres dies. ¶ Et dixerunt ꝙ folia caude eqne ↄglutināt neruos inciſos. ¶ Jdem aūt ⁊ narciſcus.i.liliū vehemēter neruos ↄglutinat ⁊ coꝛdas inciſas. ¶ Grana etiā cū q̄ tingiꝭ: trita ⁊ ſuperpoſita ↄfert. ¶ Et ſil'r vermiculus inuentus in ipſa qñ cū aceto teriꝭ ⁊ melle aut cū vino ⁊ ſupponiꝭ ↄfert. ¶ Ad eoſdē inciſos ⁊ eoꝝ vulnera terāꝭ oſtraca cū carne ſua ⁊ ſupponanꝭ ⁊ ꝓprie cū thure ⁊ myrrha aut cū puluere molēdini. ¶ Et dixit Raſ. auerte Gal. ꝙ caro teſtudinis trita cum puluere molēdini ſanat plagas magnas q̄ ad neruū ꝑuenerant ⁊ erat neruus attritus ⁊ nō apatus veꝝ in duro coꝛpoꝛe fuit ⁊ per teſtudinē intelligit limacias. ¶ Et nos qdē in punctura neruoꝝ ⁊ coꝛdaꝝ habemus experientiā vt tollaꝭ ſal ⁊ coquaꝭ] in oleo cum pauca terbentina ⁊ ponatur ſuper puncturaꝫ. nam ꝓhibet ab apopleſia ⁊ ſpaſmo ⁊ confert etiam

Lūbrici

Cauda eqna

Lilium.

Grana.

Vermis i grana inuentus.

Oſtraca.

Caro limaciarum.

Ad pūcturas neruoꝝ expertum.

flegmoni cerebri. Et cõſiliū meū eſt vt oīno prohi/
beat fluxus humoꝝ ad neruos. Et circa hoc habe/
mus expertū vt tollat farina furmēti ꝛ ſucci iuſqa/
mi quātū ſufficit ad retentionē faciēdā ꝛ ex eis te
pidis fiat emplm̄. ¶ Sedat ēt hoc ꝛ tumorē ipſoꝝ
diaquilon i pūcturis neruoꝝ ꝛ cordaꝝ ſubito ſedat
ꝛ curat dolores. ℞. armoniaci lib. ſ. diaquilon lib. j.
thuris maſticis añ. ℥. j. cere citrine lib. ſ. conficiant ꝛ
Caro anatis.
vſui ſeruent. ¶ Ad inflatos aūt neruos cõfert caro
Fel lupi.
anatis ſuppoſita cal. ¶ Cõfert ēt eidē fel adib. i. lu
pi ſupinūctū ꝛ ꝓhibet ſpaſmū ne ſupueniat ꝛ ꝑprie
Jus ranarū.
tpe frigoris. ¶ Ad apata aūt cordaꝝ ius ranarum
embrocatū ꝯfert. ¶ In oi autē contuſione neruoꝝ
Sumach.
fiat embrocatio cū decoctione ſumach ꝯfert. n. ꝛ nō
finit apari. ¶ Ad idē ex farina ꝛ melle fiat emplm
Cinis viacie
¶ Cinis aūt vinacie cū aceto ſuppoſitꝰ cõfert oi cõ
Ciclamen.
torſioni. ¶ Et ſilr ciclamen more empli ſuppoſitū.
Radix altee.
¶ Emplm̄. quoqꝫ factū ex radice altee extenſiones
Medula bouis.
neruoꝝ ſanat. ¶ Et dixit Rab. ſepū bouinū ꝛ me
dulla ſanat neruos a ſtatu ſuo motos: ꝛ molles facit
Aqua cieris
ſi inūgat eis. ¶ Ad neruos aūt doloroſos ꝯfert aq̄
cineris ꝛ bibita ꝛ linita cuiꝰ doctrina data eſt ſupra
prio ſermone de cõgelatione lactis ꝛ ſanguis in ſtō.

¶ Tractatus tertius tertij ſermõis. De his que ap
parent in vulneribus cõtinet quattuor capla.

¶ Capitulum primū. De reſtrictione fluxus ſan/
guinis fluentis ex vulnere.

SErmo erit deinceps de accidentibus q̄ vulneribꝫ ſepe cõtingunt ꝛ primo de reſtrictione ſan. fluentis a vulnere dicemus reductionē detentionis eius. ¶ Sangui/
karabe.
nē aūt vndecūqꝫ fluat karabe approprietate ſtrigit
Camphora.
q̄ eſt in ea. ¶ Si autē diſſoluant cāphore grana. ij.